

noget over målet. Omvendt kan vi da godt se det fornuftige i, at man på enkelte grupper af forbrugsgoder, enkelte varegrupper, har en længere reklamationsfrist end den generelle, altså når det drejer sig om de varegrupper, som typisk vil kunne påregnes at holde længere.

Men samlet set synes vi, at forslaget går for vidt, og vi kan ikke støtte det på nuværende tidspunkt og i den nuværende form. Det er vores opfattelse, at såfremt man fremsatte et lovforslag baseret på dette beslutningsforslag, ville man komme til at regulere nogle situationer, som det ville være åbenlyst urimeligt at man skulle regulere. Både fru Inge Dahl-Sørensen og justitsministeren har redegjort for de problemer, der er i forslaget, og dem er vi ganske enige i i Det Konservative Folkeparti.

Så er jeg glad for, at ministeren nævnte, at man på europæisk plan i øjeblikket påtænker at fremsætte et direktivforslag. Vi mener, det vil være hensigtsmæssigt, om man afventer fremkomsten af dette, så vi på grundlag af det kan vurdere, hvorvidt der er behov for lovændringer.

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg kan gøre min ordførertale kort. Vi kan i det hele henholde os til det, som justitsministeren har sagt, for så vidt angår den sympatiske holdning til tanken om at forbedre forbrugerbeskyttelsen på dette område.

Måske har man – det er jeg helt enig med justitsministeren i – trukket sammenligningen med de øvrige nordiske lande lige lovlig meget i ørerne, for så entydigt er det nordiske jo heller ikke. Men vi vil gerne arbejde i samme retning, specielt i forbindelse med EU-reguleringen, for en stærkere forbrugerbeskyttelse på de par områder, som SF her har peget på.

Men det følger jo så også af de præmisser her, at vi ikke kan støtte det konkrete beslutningsforslag.

Niels Højland (FP):

Da Fremskridtspartiets ordfører desværre ikke kan være til stede, skal jeg fremføre partiets synspunkter.

Der skal ikke være tvivl om, at Fremskridtspartiet er helt enig i, at forbrugerne skal have en beskyttelse og skal kunne reklamere over de ting, de køber. Fremskridtspartiet er tilfreds med de muligheder, forbrugerne allerede i dag har for at reklamere over et købt produkt, som ikke lever op til de forventninger, man med rimelighed må stille til det pågældende produkt.

Selv om der i den eksisterende lov er en grænse for reklamation, er der en lang række produkter, som det er muligt at reklamere over i længere tid.

Ud over, at der naturligvis skal være mulighed for at reklamere over en købt vare, mener Fremskridtspartiet også, at køberen har en forpligtelse til at kontrollere det købte. Forbrugeren må enten i forbindelse med købet eller senest ved garantiperiodens udløb kontrollere produktet og eventuelt reklamere over fejl og mangler. Hvis forbrugeren ikke inden for de eksisterende rammer benytter sig af reklamationsretten, falder ansvaret alene tilbage på forbrugeren.

I øvrigt er forbrugernes stærkeste våben altid at vælge en anden producent eller en anden forretning at købe varen i. Sælgeren er jo interesseret i at fastholde forbrugeren i sin forretning og har derfor altid interesse i, at forbrugeren får en ordentlig og tilfredsstillende behandling.

Fremskridtspartiet vil ud fra den betragtning ikke kunne støtte beslutningsforslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Da ingen af Enhedslistens to ordførere på området kan være til stede, skal jeg fremføre Enhedslistens holdning til spørgsmålet: Vi ser meget positivt på dette forslag.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne takke de fleste ordførere for en positiv tilbagemelding, i hvert fald hvad angår intentionerne eller store dele af intentionerne i vores beslutningsforslag.

Jeg skal gerne medgive, at man ikke på alle de områder, som vi har medtaget i forslaget, kan trække en parallel til de øvrige nordiske lande og sige, at der her er tale om klart bedre forhold. Men det er der jo imidlertid, når vi snakker om reklamationsperiodens længde. Jeg tror ikke, der er nogen, der vil være uenige i, at her er forholdene i samtlige andre nordiske lande bedre, end de er i Danmark.

Vi har som bekendt en 1-årig reklamationsperiode, hvor man andre steder har 2 år og i nogle tilfælde endnu længere og i nogle tilfælde en fortolkning af reklamationsfristen, der går ud på, at den skal være gældende i den tid, som man med rimelighed kunne forvente at salgsstanden havde sin levetid.

Fru Inge Dahl-Sørensen spørger, om det er rimeligt med en frist på 2 år, når det drejer sig om et par sokker. Nej, det synes jeg sådan set